

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Xe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 227.068 van 8 april 2014  
in de zaak A. 205.315/X-15.132.**

In zake :       1. Frans DE PAUW  
                  2. Erwin VAN DER BORGHT  
                  3. Jeanine VANDERSTRAETEN  
                  4. Albert DE PAUW  
                  5. Jozef DE PAUW  
                  6. Robert WILLIAME  
                  7. Lieve DEKEULENEER  
                  bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                  advocaat Dirk Abbeloos  
                  kantoor houdend te 9200 Dendermonde  
                  Noordlaan 82-84  
                  bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

                  1. de GEMEENTE ASSE  
                  2. de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN  
                      VLAAMS-BRABANT  
                  bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                  advocaat Michel van Dievoet  
                  kantoor houdend te 1000 Brussel  
                  Wolstraat 56  
                  bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1.               Het beroep, ingesteld op 22 juni 2012, strekt tot de nietigverklaring van :
- a. het besluit van 20 december 2011 van de gemeenteraad van de gemeente Asse houdende de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Sport en recreatie” en
  - b. het besluit van 8 maart 2012 van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende goedkeuring van het voornoemde gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. Bij arrest nr. 226.301 van 31 januari 2014 wordt het debat heropend en wordt de zaak opnieuw opgeroepen op de terechtzitting van 21 februari 2014.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dirk Abbeloos, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Filip van Dievoet, die *loco* advocaat Michel van Dievoet verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

## *III. Precisering van het voorwerp*

3. Zoals werd vastgesteld in het tussenarrest nr. 226.301 van 31 januari 2014 wordt het voorwerp van het beroep geacht beperkt te zijn tot het “DeelRUP 8 Mazenzele”.

## *IV. Onderzoek*

4. Zoals werd vastgesteld in het tussenarrest nr. 226.301 van 31 januari 2014 heeft het feit dat de eerste verwerende partij geen verzoek tot voortzetting indiende de vraag doen rijzen of er reden toe is om het eerste bestreden besluit met toepassing van artikel 30, § 3, van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State nietig te verklaren, evenals de vraag wat hiervan dan het gevolg moet zijn voor het tweede bestreden besluit.

Volgens het voormelde artikel 30, § 3, kan de Raad van State een akte of reglement in bepaalde gevallen nietig verklaren “indien de tegenpartij of degene die een belang heeft bij de beslechting van het geschil, geen verzoek tot voortzetting van de procedure indient”.

5. De tweede verwerende partij voert ter terechtzitting aan dat haar verzoek tot voortzetting ook geldt voor het eerste bestreden besluit.

6. De tegenpartij of verwerende partij in het geschil dat een verzoeker met zijn beroep tot nietigverklaring van een akte aanhangig heeft gemaakt, is de overheid van wie de akte uitgaat of die voor het bestaan ervan verantwoordelijk geacht mag worden, en die bijgevolg het best geplaatst is om haar verdediging op te nemen.

Wordt de akte, in het kader van de betwisting van haar wettigheid, door meerdere verwerende partijen verdedigd dan mag worden aangenomen dat het redelijk is dat de rechtspleging wordt voortgezet op verzoek van één van die partijen.

Hier is echter een ander geval aan de orde.

Verzoekers beroep tot nietigverklaring heeft niet één, maar twee besluiten tot voorwerp, die elk van een andere overheid uitgaan en die elk door een andere tegenpartij of verwerende partij verdedigd worden. De tegenpartij wat de vaststelling van het bestreden uitvoeringsplan betreft, is niet de tweede verwerende partij, maar alleen de eerste verwerende partij. Als ook de tweede verwerende partij betrokken is in de zaak die de verzoekers aanspannen, is dat omdat zij de auteur is van het tweede voorwerp van het beroep, de goedkeuring van het geïmplementeerde uitvoeringsplan.

Wat derhalve het bestreden gemeenteraadsbesluit betreft, is slechts de eerste verwerende partij te aanzien als de in het artikel 30, § 3,

bedoelde “tegenpartij” wier verzoek tot voortzetting kan voorkomen dat de betrokken akte wordt nietig verklaard.

7. Is de tweede verwerende partij met betrekking tot het beroep tegen het gemeenteraadsbesluit dan eventueel te beschouwen als iemand “die een belang heeft bij de beslechting van het geschil”, waardoor haar verzoek tot voortzetting om die reden vermag de toepassing van het artikel 30, § 3, ten aanzien van het gemeenteraadsbesluit af te wenden? De Raad van State meent van niet.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat het Verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 25 april 2007 ‘tot wijziging van diverse besluiten betreffende de procedure voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ het volgende stelt:

“Krachtens artikel 30, § 3, van de voormelde wetten kan ‘degene die een belang heeft bij de beslechting van het geschil’ eveneens een verzoek tot voortzetting van de procedure indienen. De persoon naar wie aldus wordt verwezen, kan alleen een tussenkomen partij zijn [...]” (B.S. 30 april 2007, 22.975).”

Bovendien is de goedkeuring, zoals het tweede bestreden besluit er één is, de rechtshandeling waarbij de toezichthoudende overheid verklaart dat een beslissing van een onder toezicht staand bestuur uitwerking mag hebben, omdat ze noch de wet schendt, noch het algemeen belang schaadt. De procedure tot vaststelling van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan behoort tot de bevoegdheid van de gemeenteraad. Als maatregel van bijzonder bestuurlijk toezicht, kan een goedkeuring zelf geen inhoudelijke wijzigingen aan een plan aanbrengen.

De tweede verwerende partij heeft geen eigen belang erbij dat het “DeelRUP 8 Mazenzele” gehandhaafd blijft. Zij is bij het geviseerde uitvoeringsplan alleen betrokken als toezichthoudende overheid die haar goedkeuring kan weigeren om te verhinderen dat de gemeente haar principiële autonomie ter zake in strijd met de wet of het algemeen belang gebruikt.

Zoals het in geval van een eventuele intrekking van het door de eerste verwerende partij vastgestelde uitvoeringsplan niet goed denkbaar zou zijn dat de tweede verzoekende partij een voldoende belang wordt toegemeten om van die intrekking de nietigverklaring te vorderen, heeft de tweede verwerende partij evenmin een toereikend belang om met haar verzoek tot voortzetting de nietigverklaring van het geviseerde uitvoeringsplan, waarmee de eerste verwerende partij blijkens haar verzuim een verzoek tot voortzetting in te dienen juist instemt, tegen te gaan.

8. De conclusie is dat er ten aanzien van het gemeenteraadsbesluit toepassing gemaakt wordt van artikel 30, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

9. Aangezien het gemeenteraadsbesluit in de aangegeven mate vernietigd moet worden, verliest het tweede bestreden besluit in dezelfde mate zijn voorwerp. Omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer dient ook het tweede bestreden besluit in dezelfde mate te worden vernietigd.

10. De kosten dienen in de concrete omstandigheden van de zaak exclusief ten laste van de eerste verwerende partij te worden gelegd.

## **BESLISSING**

### **1. De Raad van State vernietigt :**

- a. het besluit van 20 december 2011 van de gemeenteraad van de gemeente Asse houdende de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Sport en recreatie”, in zoverre dit het “deelRUP 8 Mazenzele” betreft, en**
- b. het besluit van 8 maart 2012 van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Sport en recreatie” van de gemeente Asse, in zoverre dit het “deelRUP 8 Mazenzele” betreft.**

**2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het sub b gedeeltelijk vernietigde besluit.**

**3. De eerste verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 1225 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht april 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

|                 |                  |
|-----------------|------------------|
| Johan Lust,     | kamervoorzitter, |
| Pierre Lefranc, | staatsraad,      |
| Jan Clement,    | staatsraad,      |
| bijgestaan door |                  |
| Astrid Truyens, | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Astrid Truyens**

**Johan Lust**